

— Много е рано, мамо, казал той, и лениво се изтегнал в леглото. Аз ще стана 10 минути преди 7 часа и пак ще се приготвя.

И Соломон задремал наново.

Майка му пак го повикала. Но бащата ѝ забележил, че на умни хора стига веднаж да се каже нещо, и те разбират и че не трябва вече да го вика.

След малко Соломон чул, че престанало да се тропва в къщи, а на двора издржнкали звънци — колата пристигнала. Става бърже Соломон, облича се, обува се и неомит тича на двора и що да види — колата и домашните му ги няма. Тича към полето и вижда далеч, че колата вдига прах по-равния път, но звънците се не чуват. Той се вжрнал в къщи разплакан. И това го не научило на ум. Друг път, когато бил по-голям, учителя щел да ги заведе с железницата на разходка към морето в един хубав град. Той пак се успал и докато стигне в училището, другарите му били на гарата. Докато стигне тичешката, трена засвирил, вдигнал облак от пушек заминал.

Такъв мъдрец бил тоя ленивец.

Прев. Д. Щърбакова

КАК СЕ ПРАВИ КИБРИТ*)

В цяла България има само една фабрика за кибриг. Тя е при станцията Баня-Костенец.

Като гледаме кибритените клечици, ще помислим, че са направени от сухи борови, или елхови джсцици. В сжщност те се правят само от дървото на бялата вжрба и на тополата, но докато е още сурово. Пред фабриката са стоварени цяла грамада такива джрвета.

*) Това разказче е извлечено из първата книжка на библиотека »Отечествознание«, която се урежда от Софийските учители Н. Бояджиев и П. Дочев. Ние препоръчаме тая библиотека на учениците (т. IV отделение).